

Stævning

Organisationen Frihedsbevægelsens Fællesråd, CVR 41712341, (c/o Ann Steenholt, Nygade 12, 6753 Agerbæk,) v. Foreningens formand, Malue Montclairre Bruun, i det følgende FBF, se bilag 1, indstævner hermed de juridiske personer:

Facebook Danmark Aps, Ny Carlsbergvej 80, 1799 Kbh V., se bilag 2, Foreningen Tjekdet, Øster Allé 1, 2100 Kbh Ø, se bilag 3, regeringen v. Statsminister Mette Frederiksen, og Folketinget v. Formanden, Henrik Dam Kristensen, begge Christiansborg, 1240 Kbh. K., under nedlæggelse af følgende

Påstande:

Påstand 1:

Facebook Danmark Aps belægges med et foreløbigt forbud mod at udøve egentlig censur, dvs. fjerne opslag, der **ikke** strider mod gældende dansk ret, samt begrænse og lukke konti, herunder også at belægge dem med såkaldt "ghostbanning", hvis indehavere **ikke** har gjort sig skyldige i krænkelser af gældende dansk ret.

Påstand 2

Foreningen Tjekdet belægges med et foreløbigt forbud mod at mærke påstande som "falske oplysninger" eller "delvist falske oplysninger".

Påstand 3

Regering og Folketing belægges med foreløbigt forbud mod finansiering af foreningen Tjekdet og andre foreninger med samme modus operandum, dvs. indgreb i fri udveksling af informationer og synspunkter på sociale medier

Påstand 4

Regeringen pålægges at overholde sin positive forpligtelse til at skride ind overfor censur jf.EMRK's Artikel 10, samt sikre danskernes RET til at modtage informationer, jf. Eu-Charterets Artikel 11 og EMRK's Artikel 10, herunder at gennemføre tilstrækkelige foranstaltninger til at afværge sociale mediers uberettigede censur og udelukkelse. jf.påstand 1 og 2.

Sagsfremstilling:

Under dække af at ville fjerne "fake news", altså falske oplysninger, fra de såkaldt sociale nyhedsmedier og platforme, udøver de nævnte virksomheder en de facto censur af synspunkter, der er i strid med den danske regerings og andre, såkaldt venligtsindede landes regerings synspunkter.

Til støtte for de nedlagte påstande gøres gældende:

AT den udøvede censur er en grov krænkelse af EU's Menneskerettighedscharters Artikel 11, stk 1 og 2, samt EMRK's Artikel 10, og endvidere artikel 13 i EU's charter, idet kvalificerede akademikeres holdninger og analyser bortcensureres, dersom de ikke er i

overensstemmelse med den konsensus regering og myndigheder ønsker at skabe.

Det skal i denne forbindelse påpeges, at ytringsfriheden OGSÅ indebærer frihed til at ytre holdninger, der kan påvises at hvile på et fejlagtigt grundlag. De eksempler der vil blive nævnt i denne stævning vil dog alle være af en beskaffenhed, hvor de fremsatte og bortcensurerede påstande på ingen måde kan påvises at stride mod demonstrerbare fakta, og endog eksempler, hvor det bortcensurerede kan påvises at være ubetinget sandt.

AT at denne praksis ikke ALENE krænker ytringsfriheden, men tillige og i særdeleshed retten til frit at MODTAGE informationer.

AT EU's Menneskerettighedschartor forudsættes at virke "horisontalt", dvs. at det ikke BARE regulerer forholdet mellem borger og stat, men tillige forholdet mellem juridiske personer. Føgende er et citat fra Jon Fridrik Kjølbro's "Den europæiske menneskerettighedskonvention for praktikere". S. 41 øverst: "**Hvis staten – formelt eller stiltiende -godkender handlinger, hvorved private krænker andre privates rettigheder i henhold til konventionen, vil staten ifalde ansvar for sådanne handlinger**".

Derfor er også Statsministeren indstævnet, idet regeringen ikke alene har forsømt denne forpligtelse, men tillige finansierer en væsentlig del af censuren gennem "Foreningen Tjekdet", som i følge sin hjemmeside aktuelt har modtaget en bevilling på 2,8 millioner fra Folketingets Finansudvalg og også tidligere har modtaget 2,9 millioner fra Kulturministeriets Innovationspulje. I følge bilag 4, som er et aktstykke fra Folketinget, modtog Tjekdet dog alene i 2020 4,3 millioner kroner fra Kulturministeriet. I øvrigt er Tjekdet honoreret af Facebook, der til gengæld bl.a. får store rabatter af staten på el. Det er derfor vores opfattelse, at der de facto foreligger en statslig udlicitering af censur. Tjekdet.dk administrerer en del af censuren, idet diverse opslag stemples som "falske oplysninger" eller "delvist falske oplysninger" af tjekdet.dk's medarbejdere.

Det gøres gældende, at Tjekdet ikke råder over en ekspertise, der kan fælde domme af denne art, og at der oftest er tale om skøn, der ikke kan bære betegnelsen "facts" (fakta.) Derfor er der ikke tale om "fact-tjekkere", men decideret påvirkningsvirksomhed. (bilag 5). Det gøres ligeledes gældende, at "flagging" i lukkede grupper er et brud på persondataloven, GDPR og meddelelshemmeligheden jf. Grundlovens § 72.

AT regeringen og Folketinget tværtimod har en POSITIV forpligtelse til at sikre ytringsfriheden og friheden til at modtage informationer.

AT det argument, der har været ført i offentligheden, at Facebook er en privat virksomhed og derfor – fuldstændig som traditionelle medier, eksempelvis dagblade - ikke er underlagt nogen begrænsninger i til- og fravalg af, hvad de ønsker at publicere, ikke har nogen retlig gyldighed. Dette synspunkt er ikke holdbart af en række årsager: For det første det allerede nævnte, at de i virkeligheden administrerer en censur på vegne af myndighederne, for det andet, det ligeledes nævnte citat af Kjølbro, for det tredje, at de på ingen måde kan sammenlignes med andre nyhedsmedier, der selv vælger hvad de ønsker at bringe.

AT den indstævnede virksomhed, Facebook, ikke mindst på grund af sin monopollignende stilling snarere må sammenlignes med leverandører af diverse tjenester, såsom TDC, der leverer ledningsnet til teleudbydere, eller DONG, der leverer elnet til leverandører af el. Disse selskaber kan ikke lovligt formene nogen adgang til deres tjeneste på baggrund af

deres politiske synspunkter eller ytringer. ca. 77% af alle danskere er på Facebook, hvilket giver virksomheden en monopollignende stilling. (Slots- og Kulturstyrelsen 2019).

AT den udviste adfærd derfor også er i strid med Artikel 21 i EU's Menneskerettighedscharter, der forbyder diskrimination p.gr.a. politiske holdninger.

AT der aftaleretligt foreligger den situation, at den nævnte tjeneste, Facebook, stiller en platform til rådighed for offentligheden uden andre betingelser, end at brugerne skal overholde lovgivningen. At fjerne lovligt indhold er derfor ikke alene et groft aftalebrud, det kan tillige efter omstændighederne opfattes som en krænkelse af persondataloven, GDPR og meddelelshemmeligheden jf. Grundlovens § 72, idet de nævnte platforme ingen ret har til at aflytte eller aflæse beskeder der er tiltænkt en lukket kreds. Det kan i denne forbindelse IKKE gøres gældende, at profiler, der er oprettet efter Facebooks ændring af "fællesskabsreglerne" er forpligtet af disse, idet langt de fleste er oprettet som følge af, at Facebook uberettiget har lukket tidligere profiler.

AT Facebooks såkaldte "fællesskabsregler" på en række områder er så uklare, at de ikke kan udgøre et aftaleretligt grundlag.

Disse synspunkter finder støtte i dommen *Tierfabriken vs. Switzerland* (ECHR). Det hedder i denne bl.a.:

"2. *The Court's assessment*

44. It is not in dispute between the parties that the Commercial Television Company is a company established under Swiss private law. The issue arises, therefore, whether the company's refusal to broadcast the applicant association's commercial fell within the respondent State's jurisdiction. In this respect, the Court notes in particular the Government's submission according to which the Commercial Television Company, when deciding whether or not to acquire advertising, was acting as a private party enjoying contractual freedom.

45. Under Article 1 of the Convention, each Contracting State "shall secure to everyone within [its] jurisdiction the rights and freedoms defined in ... [the] Convention". As the Court stated in *Marckx v. Belgium* (judgment of 13 June 1979, Series A no. 31, pp. 14-15, § 31; see also *Young, James and Webster v. the United Kingdom*, judgment of 13 August 1981, Series A no. 44, p. 20, § 49), in addition to the primarily negative undertaking of a State to abstain from interference in Convention guarantees, "there may be positive obligations inherent" in such guarantees. The responsibility of a State may then be engaged as a result of not observing its obligation to enact domestic legislation.

46. The Court does not consider it desirable, let alone necessary, to elaborate a general theory concerning the extent to which the Convention guarantees should be extended to relations between private individuals *inter se*.

47.

Suffice it to state that in the instant case the Commercial Television Company and later the Federal Court in its decision of 20 August 1997, when examining the applicant association's request to broadcast the commercial at issue, both relied on section 18 of the Swiss Federal Radio and Television Act, which prohibits "political advertising". Domestic law, as interpreted in the last resort by the Federal Court, therefore made lawful the treatment of which the applicant association complained (see *Marckx* and *Young, James*

and Webster, cited above). In effect, political speech by the applicant association was prohibited. In the circumstances of the case, the Court finds that the responsibility of the respondent State within the meaning of Article 1 of the Convention for any resultant

breach of Article 10 may be engaged on this basis.

It is true that powerful financial groups can obtain competitive advantages in the area of commercial advertising and may thereby exercise pressure on, and eventually curtail the freedom of, the radio and television stations broadcasting the commercials. Such situations undermine the

fundamental role of freedom of expression in a democratic society as enshrined in Article 10 of the Convention, in particular where it serves to impart information and ideas of general interest, which the public is moreover entitled to receive. Such an undertaking cannot be successfully

accomplished unless it is grounded in the principle of pluralism of which the State is the ultimate guarantor. This observation is especially valid in relation to audio-visual media, whose programmes are often broadcast very widely (see Informationsverein Lentia and Others v. Austria (no. 1),

judgment of 24 November 1993, Series A no. 276, p. 16, § 38)”

AT sagsøger har en uomtvistelig retlig interesse i at forhindre den beskrevne censur, idet FBF selv såvel som dens individuelle medlemmer bliver heftigt censureret. (bilag 6 & 7).

Processuelt:

Det er sagsøgers forventning, at de sagsøgte IKKE vil bestride sagens kendsgerninger, dvs. at censuren foregår som beskrevet, og AT den er delvist statsfinansieret. Dette ville forenkle bevisførelsen betydeligt. Det ville herefter blot være op til de sagsøgte at føre bevis for, at den foretagne censur er lovlig. Som følge heraf indskrænker sagsøger sig indledningsvis til at vedhæfte 2 bilag som dokumentation (dokumentationen er i øvrigt vanskeliggjort derved, at minretssag.dk ikke kan modtage alle filer.) Denne begrænsning af bevisførelsen antages at være temaet for det indledende retsmøde.

Dersom Retten vælger at afvise stævningen, anmoder sagsøger om, at dette sker ved kendelse i medfør af Retsplejelovens § 349, stk. 1.

Dokumentation:

Bilag 1: Udskrift af virk.dk for FBF

Bilag 2: Udskrift af virk.dk for Facebook Danmark Aps

Bilag 3: Udskrift af virk.dk for Foreningen Tjekdet

Bilag 4: Dokumentation for Folketingets / Kulturministeriets støtte til Foreningen Tjekdet

Bilag 5: Dokumentation for påvirkningsvirksomhed fra Tjekdet.dk

Bilag 6: Dokumentation af censur og begrænsninger af FBF's facebookprofil

Bilag 7: Dokumentation af censur af medlemmet Pernille Grumme